

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo originale peccatum dimittitur in baptismo. A. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

tur, formamq; corporis humani recipit, & cum anima infunditur, quod aliquando etiam dicitur natiuitas. Vnde dicitur quod natum est in ea. Proprie autem natiuitas dicitur in lucem editio.

QUOMODO ORIGINALE PECCATVM DIMITTATUR IN BAPTISMO, CVM ET
post sit illa concupiscentia, quae dicitur originale peccatum. A

DISTINCT. XXXII.

QUONIAM supra dictum est, originale peccatum esse vitium concupiscentiae, assignatūq; quomodo à parentibus trahatur & originale dicitur, superest inuestigare, quomodo in baptismo dimittatur, cum etiā post baptismū remaneat concupiscentia quae ante fuerat. Vnde videtur vel peccatum originale nō esse concupiscentiā, vel nō remitti in baptismo. Manet quippe, vt ait August. in corpore mortis huius carnalis concupiscentia, cuius vitiosis desideriis non obedire praecipimur: quae tamē concupiscentia quotidie minuitur in proficiētib; & continētib;. Sed licet remaneat concupiscentia post baptismum, nō tamē dominatur & regnat sicut ante: immo per gratiā baptismi mitigatur & minuitur, vt post dominari non valeat, nisi quis reddat vires hosti eundo post concupiscentias. Nec post baptismum remanet ad reatum, quia non imputatur in peccatum, sed tantum poena peccati est: ante baptismū vero, poena est & culpa. *Quod originale peccatum duobus modis dimittitur, scilicet, extenuatione sui, & solutione reatus.* B

Qualiter peccatum originale deletur seu curetur.

Aug. li. 1. de nuptiis, de concupiscentia 1. in fin. Cap. 25. in tom. 7.

Duplici ergo ratione peccatū originale dicitur dimitti in baptismo: quia per gratiam baptismi vitium concupiscentiae debilitatur atq; extenuatur, ita vt iam nō regnet, nisi consensu reddantur ei vires, quia & reatus ipsius soluitur. Vnde Aug. in lib. de baptismo paruulorū: Gratia per baptismū

Aug. li. 1. de peccatorum meritis, &

Ff id agi-

remissione,
t. 39. in princ.
& ad fin. li.

id agitur, vt ve⁹ homo crucifigatur, & corp⁹ peccati destruat⁹; nō vt ita in ipsa viuēte carne concupiscētia respersa, & innata repēte absumatur & nō sit, sed ne oblit mortuo, q̄ inerat nato. Nam si post baptismū vixerit, in carne habet concupiscētiā cum qua pugnet, eāq; adiuuāte Deo superet si tamē nō in vacuum gratiā eius suscepit: Non itaq; hoc p̄statur in baptismo, nisi forte miraculo ineffabili creatoris, vt lex peccati q̄ est in mēbris, prorsus extingatur & nō sit: sed vt quicquid mali ab homine factum, dictum, cogitatumq; est, totum aboletur, ac velut factum nō fuerit habeatur. Ipsa vero concupiscētia soluto reat⁹ vinculo, q̄ per illam diabol⁹ animā retinebat, & à suo creatore separabat, maneat in certamine. Ecce hic aperte ostēdit, ea ratione dimitti in baptismo, nō q̄a nō maneat post baptismum, sed quia reatus in baptismo aboletur. Deinde idem ipse ostendit, eo modo etiā dimitti in baptismo, q̄a baptismi gratia a concupiscētia ipsa mitigatur & minuitur, in eodē li. ita dicēs; Lex carnis, quā Apostolus appellat peccatū, cum ait: Non regnet peccatum in vestro mortali corpore: nō sic manet in mēbris eorum, qui ex aqua, & spiritu sancto renati sunt, tanq̄ non sit eius facta remissio, vbi omnino plena sit remissio peccatorum: sed manet in vetustate carnis tanq̄ superatura & peremptum, nisi illicito consensu quodāmodo riuuiscat, & in regnum proprium dominationēq; reuocetur. Hic aperte insinuatur, in baptismo concupiscētiā debilitari ex q̄ & dicitur dimitti, nō solum ideo q̄a reatus ibi soluitur. Quē remissionis modū aliis etiam pluribus testimoniis scriptura edocet. Ait n. Aug. cōtra Iulianum, Lex q̄ in membris est, vitium carnis est, q̄ ex p̄na peccati, & ex traduce mortis prouenit. Sed lex ista q̄ est in membris, remissa est regeneratione spirituali, & manet in carne mortali. Remissa

Rom. 6. b.
Aug. in princ.
ca. 28. li. 2. de
peccatorum
meritis, &
remissione.

Aug. li. 1.
non longe à
principio.

miss
nasc
sides
mon
bap
ipse
quic
cogi
de n
licet
quæ
nali
nis i
tur i
rum
pecc
mici
cōcu
Ex p
catur
De fa
Se
ptifi
ne ex
dā v
& ca
cōpl
ritu
ab il
puta
ron
illa f
con
gis a
caro
q̄ ha

missa est, quia reatus solutus est sacramento quod renascuntur fideles: Manet autem, quia operatur desideria, contra quae dimicant etiam fideles. Idem in sermone quodam de concupiscentia carnis. Per gratiam baptismatis, & lauacrum regenerationis solutus est ipse concupiscentiae reatus, cum quo eras natus: & quicquid antea consensisti male concupiscentiae, siue cogitatione, siue locutione, siue actione. Idem in libro de nuptiis & concupiscentia. Concupiscentia carnis licet in regeneratis iam non deputetur in peccatum quaecumque tamen proles nascitur, obligata est originali peccato. Item. Dimittitur concupiscentia carnis in baptismo: non ut non sit, sed ut non imputetur in peccatum. Hoc est enim non habere peccatum, non esse reum peccati. Quomodo ergo alia peccata praetereunt actu, & remanent reatu, ut homicidium & similia: ita est conuerso fieri potest, ut concupiscentia praetereat reatu: & remaneat actu. Ex praedictis euidenter monstratur, quomodo peccatum originale in baptismo remittatur.

De foeditate quam caro ex libidine coitus contrahit, vtrum in baptismo diluatur. C

Solet autem hic quaeri. Vtrum & ipsa caro in baptismo ab illa foeditate purgetur, quae in conceptione ex concupiscentia libidinis nosa contrahit? Quibusdam videtur, quod sicut anima a reatu purificatur, ita & caro ab illa pollutione purgatur: ut sicut duobus completur mysterium baptismi, scilicet, aqua & spiritu: ita ibi duo purgetur, anima scilicet a reatu, & caro ab illa contagione, quod quidem probabile est. Alii vero putant tantum animam ibi mundari, carnem vero non ab illa foeditate purgari. Si vero remanet illa foeditas usque ad procreationem filiorum, quae fit in concupiscentia carnis, videtur natura carnis magis ac magis corrupti: & magis corrupta videtur caro prolis quam parentis, quia de carne pollutionem quam habuit a conceptu retinente, trahitur polluta,

*Aug. ca. 24.
lib. 1. in fin.*

*Ibidem Aug.
lib. eodem
1. ad princ.
c. 25. to. 7. de
nupt. & concupisc.*

Inconuenientiam adducit contra istos qui ne-